

I forlængelse heraf oplyste amtet, at det siden 1997 har haft 100 pladser til anbragte børn. Pladserne har været fuldt belagt indtil udgangen af 2002, hvor der efter amtets opfattelse er sket en ændring i kommunernes anbringelsesadfærd. Der er tale om en hård opbremsning, og det kunne overvejes, om indførelsen af grundtaktsmødelten havde påvirket den ændrede adfærd. Amtet oplyste i den forbindelse, at den ændrede adfærd medførte mange akutte hasteanbringelser inden for 10 minutter, hvor man tidligere havde haft op til 1 uge til at behandle en sag om en anbringelse af et barn på et af amtets institutioner. Det var derfor amtets klare opfattelse, at kommunen ventede til sidste øjeblik, før den greb til en anbringelse.

Der var en meget stor udskiftning af sagsbehandlere i de enkelte anbringelsessager, hvilket var til skade for barnet.

Det var institutionens erfaring, at der var børn, der efter endt ophold på Sølyst ikke kunne rummes i en ny plejefamilie eller på et opholdssted. Børnene ville fortsat have brug for at være i institutions-lignende rammer. Man havde derfor oprettet barndomshjemmet i Marstal for 1½ år siden. Det gav mulighed for at give børnene en fortsat kontinuitet i deres liv, eftersom det var det samme personale på begge institutioner.

Børnene kunne blive på barndomshjemmet, til de var over 18 år. Børnene kunne være ned til 11 år, når de kom til hjemmet. Stedet koster 1.200-1.300 kr. i døgnet, modsat Sølyst, der koster ca. 1.700 kr. i døgnet. Børnene, der anbringes på hjemmet, kommer fra amtets egne institutioner. Man kan ikke komme ind fra gaden eller fra kommunernes nærmiljøinstitutioner.

Referatet fra besøget er omdelt på alm. del – bilag 236.

8. Møder

8.1. Møde med Landsforeningen af Patientrådgivere og Bistandsværger i Danmark (LPD)

Tilsynet holdt den 28. november 2002 møde med Landsforeningen af Patientrådgivere og Bistandsværger i Danmark (LPD).

Af referatet fra mødet fremgår, at der på mødet bl.a. blev drøftet følgende emner:

- Generelt om LPD's nuværende status

Foreningen oplyste, at den næsten havde fået alle de penge, den havde søgt om, men at der var uklarhed om, hvad satspuljemidlerne kunne dække.

Tilsynet har efterfølgende stillet følgende spørgsmål til socialministeren:

»Kan satspuljemidlerne til Landsforeningen af Patientrådgiver og Bistandsværger i Danmark finansiere foreningens befordringsudgifter til kurser, som foreningen har forpligtet sig til at afholde?

Kan midlerne endvidere bruges til overnatning for ca. 30-50 personer i forbindelse med foreningens årlige informationsmøde?»

Spørgsmålene er omdelt på alm. del – bilag 126 og svarene på alm. del – bilag 212.

- Patientrådgiveres og bistandsværgeres arbejdsforhold

Foreningen påpegede, at det var uklart, hvornår patientrådgiverne kunne få et forhøjet vederlag – den efterlyste klare retningslinjer.

Foreningen undrede sig over, at der var forskellige takster til rådgiveren/bistandsværgeren alt efter, om det f.eks. var rigspolitichefen, der betalte, eller andre.

Foreningen efterlyste betaling for deltagelse i retsmøder. Medlemmerne mistede ofte en dag-løn på det, og de var jo forpligtet til at komme.

Foreningen undrede sig endvidere over, at der var forskel på vederlaget alt efter, om rådgiveren/ bistandsværgeren mødte i et privat hjem eller på en institution. Der kunne være en forskel fra 1.600 kr. om året, hvis det var privat, til 6.400 kr. om året, hvis det foregik på en institution. Man mente, at det var mere risikofyldt at arbejde i private hjem, og at det skulle afspejles i aflønningen.

Foreningen fandt endvidere, at det var uklart, hvad der lå i begrebet »institution eller lignende«.

Foreningen bemærkede, at »efterlønnere« ikke fik vederlag for deres arbejde.

Tilsynet har efterfølgende stillet følgende spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren:

»I hvilke situationer kan en patientrådgiver få et forhøjet vederlag?

Er der forskel på vederlagets størrelse til henholdsvis patientrådgiver og bistandsværger, og hvad er i givet fald begrundelsen herfor?